

Folketingets Europaudvalg

Christiansborg, den 28. november 2002

EU-Konventssekretariatet

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

samt de danske repræsentanter i Konventet

Jens-Peter Bondes forslag om forenkling og gennemsigtighed

I forbindelse med drøftelserne i Det Europæiske Konvents Arbejdsgruppe IX om Forenkling har det danske medlem af arbejdsgruppen Jens-Peter Bonde stillet et forslag, som også er fremsendt til selve Konventet (som CONV 416/02, Contrib 148, dateret 21. november 2002). Dokumentet er optrykt (på engelsk) side 4-7 i denne Info-note.

Det er udformet som et svar på de spørgsmål, formanden for arbejdsgruppen, Giuliano Amato, havde stillet (i CONV 363/02, WG IX 9). Spørgsmålene er ligeledes optrykt i denne Info-note (side 3).

Jens-Peter Bonde har tidligere fremsendt et meget omfattende bidrag (113 sider på engelsk) kaldet "The Convention – on the FutureS of Europe" (CONV 277/02, Contrib 96, dateret 1. oktober 2002), som kan findes på EU-Oplysningens hjemmeside. Det nu fremsendte forslag bygger på det oprindelige forslag, men koncentrerer sig om forenkling og gennemsigtighed.

For så vidt angår forslagene om større gennemsigtighed og de øvrige ideer i Jens-Peter Bondes forslag af 21. november henvises til selve dokumentet.

Hovedpunkterne i forslaget vedrørende forenkling kan resumeres således:

Der skal fremtidig kun være to typer af EU-lovgivning: **EU-love**, som er bindende, og **EU-rekommandationer**, som ikke er bindende. EU-love omfatter det, der nu kaldes forordninger, og nogle direktiver, mens EU-rekommandationer omfatter de øvrige direktiver samt alle andre beslutninger. Inden for den bindende EU-lovgivning kan man godt kalde nogle love for "rammelove" og dermed angive, at landene her har lidt større frihed mht. implementeringen i national lovgivning. Rekommandationer får kun retsvirkning, hvis de fører til lovgivning i det nationale parlament. Det skal gøres helt klart for borgerne, hvad der er retligt bindende, og hvad der ikke er, bl.a. ved at EU-love skal nummereres fortløbende med et L-nummer, mens EU-rekommandationer skal nummereres fortløbende med et R-nummer. Alle eksisterende EU-regler skal gennemgås og rubriceres som henholdsvis love og rekommandationer.

Sondringen mellem love og rekommandationer skal gælde på **hele traktatområdet**, altså alle de tre nuværende søjler, idet det for hvert enkelt politikområde skal angives i traktaten, hvornår EU

kan lave love, og hvornår man kun kan vedtage rekommandationer, ligesom lovgiver (Europa-Parlamentet og Ministerrådet) skal præcisere, hvornår der er tale om en EU-lov. Efter Jens-Peter Bondes opfattelse skal der mht. udenrigspolitik og på det retlige område kun kunne blive tale om rekommandationer.

Afstemningsprocedurerne skal forenkles, så der kun bliver tre muligheder:

1) Enstemmighed, 2) Kvalificeret flertal (f.eks. 75 pct., i Ministerrådet desuden omfattende lande med et flertal af borgerne i EU) og 3) Simpelt flertal.

Der skal være tale om *én traktat med to niveauer*, idet det første niveau skal være letforståeligt for borgerne, mens det andet niveau skal være præcist og brugbart for de institutioner, der skal anvende lovgivningen.

Europa-Parlamentet skal involveres i al EU-lovgivning, og der skal kun være tale om én beslutningsprocedure (idet der for anvendelse af visse instrumenter kræves kvalificeret flertal).

Med venlig hilsen

Bjørn Einersen